चतुष्पदोत्य aus vier Reihen *o.* Versen bestehend.*

चतुष्पाद्, *f.* ई vierfüfsig.

चतुस् *Adv.* viermal.

चतुस्त्रिंश, *f.* ई der vierunddreifsigste.

चतुस्त्रिंशत् *f.* vierunddreifsig.

चतुःसहस्र *n.* viertausend.

चतूरात्र vier Tage, *Acc.* —hindurch.

चत्वर *m. n.* viereckiger Platz *o.* Hof.

चत्वार् (*s.* **चतसर्** *u.* **चतुर्**) vier; *m.* die vier Würfel.

चत्वारिंश, *f.* ई der vierzigste.

चत्वारिंशत् *u.* **चत्वारिंशति** *f.* vierzig.

चन् (*nur Aor.* **चनिष्टम्** *u.* **चनिष्टत्**) Gefallen finden.

चन (*auch* **च न**) und nicht, auch nicht, nicht einmal; *sp. nur zur Verallgemeinerung eines* (*meist mit einer Negation stehenden*) *Interrogativs* = irgend.

चनस् *n.* Gefallen, Gunst; *nur mit* **धा** zufrieden sein mit (*Acc. o. Loc.*), billigen.

चनस्य, **°स्यति** huldvoll annehmen.

चनिष्ठ (*Superl.*)sehr angenehm *o.* freundlich.

चनोधा *Adj.* gnädig.

चन्दन *m. n.* Sandelbaum *o.* -holz.

चन्दनपङ्क *m.* Sandelsalbe.

चन्दनपुर *n. N. einer Stadt.*

चन्दनमय aus Sandel(-holz) gemacht.

चन्दनरस *m.* (*u.* **चन्दनवारि***) Sandelwasser.

चन्दनोदक *n. dass.*

चन्द्र glänzend, licht, lieblich, freundlich; *m.* Mond, Gott des Mondes; Mond (*d. h. vorzüglichster*) unter (—°).

चन्द्रक *m.* (*adj.* —° *f.* **चन्द्रिका**) Mond; *f.* Mondschein; *Frauenname.*

चन्द्रकान्त *m.* der Candrakânta (*ein fabelhafter Stein, der im Mondschein glänzt und feucht ist*).

चन्द्रक्षय *m.* Neumond (*eig.* Mondschwund).

चन्द्रगुप्त *m. N. mehrerer Könige.*

चन्द्रचूड *m.* Monddiademträger, *Bein. Çiva's.*

चन्द्रचूडामणि *m. T. eines Werkes.*

चन्द्रत्व *n.* Mondähnlichkeit.

चन्द्रपाद *m.* Mondstrahl.

चन्द्रप्रभ *m. Mannsname; f.* **आ** *Frauenn.*

चन्द्रबिम्ब *u.* **चन्द्रमण्डल** *n.* Mondesscheibe.

चन्द्रमस् *m.* Mond, Gott des Mondes.

चन्द्रमास *m.* Mondmonat.

चन्द्रमुकुट *u.* **चन्द्रमौलि** (*auch* **°लिन्**) *m.* = **चन्द्रचूड**.

चन्द्ररेखा *f.* Mondsichel.

चन्द्रलेखा *f. dass.*; *Frauenname.*

चन्द्रवंश *m.* das Mondgeschlecht.

चन्द्रवन्त् mondhell; *f.* **चन्द्रवती** *Frauenname.*

चन्द्रवपुस् mondgestaltig *o.* -schön.

चन्द्रवर्ण von glänzender Farbe, licht.

चन्द्रशाला *f.* Mondzimmer (*auf dem Dache*).

चन्द्रशेखर *m.* = **चन्द्रचूड**; *Mannsname.*

***चन्द्रसंज्ञ** *m.* Kampfer.

चन्द्रसरस् *n.* Mondsee (*mythisch*).

चन्द्रसिंह *m. N. eines Fürsten.*

चन्द्रांशु *m.* Mondstrahl.

चन्द्रापीड *m.* = **चन्द्रचूड**.

चन्द्रार्ध *m.* Halbmond.

चन्द्रिन् golden.

चन्द्रोदय *m.* Mondaufgang.

चपल beweglich, rührig, schwankend, flüchtig, unstet, leichtfertig; *f.* **आ** *N. eines Metrums*; *n. adv.* flink, rasch.

चपलगण *m.* leichtfertige Schar, Plagegeister.

चपलता *f.* (*u.* **°त्व** *n.**) Lebhaftigkeit, Leichtsinn, Übereilung.

चपेट *m.* Schlag mit der flachen Hand (*auch f.* **आ** *u.* **ई**).

चम्, **चामति** *u.* **चमति** schlürfen. **आ** einschlürfen (*Wasser*), sich den Mund ausspülen. *p.p.* **आचान्त** *act. u. pass.*

चमत् *Adv., nur mit* **कर्** einen Ausruf des Staunens ausstofsen *o.* Staunen erregen; *p.p.* **चमत्कृत** erstaunt; stolz, hochmütig.

चमत्करण *n.*, **°कार** *m.*, **°कृति** *f.* das Staunen, die Überraschung.

चमन *n.* das Schlürfen.

चमर *m.* Yak (*f.* ई -weibchen); *m. n.* Wedel (*aus dem Schweife des Yak*).

चमस *m.* Trinkschale, Becher.

चमू *f.* Boden der Somapresse, Schüssel, Schale; Heer (*von best. Gröfse*).

चमूनाथ, चमूप, °पति, °पाल *m.* Heerführer.